

veis i entitats d'investigació i docència mèdica que podrà albergar. A més, la creació d'un nou CAP al sector nord de la ciutat permetrà no deixar desamparada sanitàriament aquella àrea.

Ni amb fum de sabatots | Això sí: treure uns ocupes d'una dependència dels Serveis Territorials de Cultura, que emprenen tot el barri i se salten les normes més elementals de convivència i higiene sota la mirada resignada de l'autoritat —més ocupada a *emmascarar* ciutadans en llocs on no passa ningú— sembla un treball força més hercúli. No hi ha manera de treure'ls d'allà ni amb fum de sabatots, com deia la meua àvia Lola. Coneixent la professionalitat i el caràcter decidit i pragmàtic de Carme Renedo, responsable de l'entitat, caldrà deduir que deu haver ensopegat amb algun «protocol» d'aquests tan apreciats pels polítics que no fan ni deixen fer.

>> El Parc Hospitalari Martí i Julià, a Salt, acollirà el nou Hospital Josep Trueta.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY

Guspies | Ara que l'emèrit ha fet un *houdini* esperpèntic (per cert, quan creieu que un modern Valle-Inclán escriurà el nou *Ruedo ibérico?*), a Ba-

nyoles ha arribat el príncep, el príncep dels poetes, amb l'Any Carner. En el sonet «Una guspira» (un altre per cert: ja que el CIS no pregunta pel futur de la monarquia, trobeu que seria oportú saber quanta gent diu *guspira* en lloc de *xispa?*) descriu uns sentiments que semblen profètics del moment que vivim: «Quan ma vida semblava més retuda | ixes, alegre, de la fosca humil | a veure el món, que ton esclat transmuda; || per tu recobren pietat perduda | la rosa nova, la cançó d'abril; | poses, lleuger, per ta dansa muda, | ulls d'esperança en cada cosa vil». Doncs això. Una guspira de cultura ha il·luminat la nova normalitat pladestanyenca. Dins el marc del festival La Fresca i al claustre del monestir, Jaume Coll, Salvador Oliva i J. N. Santaaulàlia varen oferir tres conferències sobre el poeta. També en el mateix festival es va celebrar el primer dels actes de l'Any Perucho, amb lectures dramatitzades. Amb el festival La Fresca, l'Ajuntament ha aplegat diverses activitats (exposicions, visites guiades, conferències, música, arts escèniques) a diferents espais banyolins, amb un èxit de públic notable. Una guspira prèvia va ser la proposta de l'Hostal Càntut, a Can Selvatà de Cornellà del Terri, on varen actuar Germà Negre, Carles Belda i Joan Garriga, i Roba Estesa. La gent de Càntut continua treballant amb gràcia i rigor, i obté un seguiment agraït per part de molta gent, cantaire o no. També a Cornellà del Terri s'ha celebrat una altra edició de Dim-arts: quatre concerts presentats amb aquestes paraules: «Enguany, amb un fort caràcter feminista, ja que totes les actuacions musicals aniran a càrrec de dones o de grups en què una dona té un paper predominant». La nova normalitat també té una cara fosca, concentrada en les imatges que han aparegut d'uns policies locals banyolins detinent una persona de color: racisme? S'està investigant, però en té tota la pinta. El que no sabem si s'investiga és la destrucció potinera de patrimoni (una mina d'aigua del segle XVII). Segur, però, que estarà ben guardat el fons del cronista Anton Maria Rigau, cedit a l'Arxiu Municipal.

>> Taula rodona amb motiu de l'Any Carner al claustre del monestir de Banyoles.

(Foto: AJUNTAMENT DE BANYOLES)

LA SELVA

Text i foto > JOAN DOMÈNECH

L'Esparra: l'església enrunada | L'església de Sant Martí de l'Esparra (Riudarenes) ja es va documentar l'any 1169 i, en aquell temps, depenia del monestir de Sant Pere Cercada. Els anys, el temps i les pluges han estat ben perjudicials per a aquest temple, que ja s'havia hagut de reforçar amb tirants en algunes parets. Degut a les tempestes del Gloria es va produir, fa uns mesos, l'esfondrament del campanar, que, per sort, va caure cap a l'interior, però amb el pes es va emportar una part de la volta de la nau i va deixar gairebé a la intempèrie algun altar important, com el que conté el retaule pintat per l'artista gironí Narcís Comadira. L'escàs nombre d'habitants de la contrada i el fet que només s'hi fessin celebracions litúrgiques durant les festes patronals fan témer que la reconstrucció de l'edifici caigut, amb sort, vagi per llarg.

>> L'església de l'Esparra, malmesa pel temporal Gloria.

Lloret: un nou Sesmond | Ha aparegut el número 19 de la revista *Sesmond*, de l'Arxiu Municipal de Lloret. A part de les seccions habituals, inclou un editorial signat per Fina Solà Gasset sobre la necessitat de preservar tota la documentació que genera la pràctica esportiva, i una sèrie d'articles excel·lents. Un d'aquests comenta el fons Riera-Garriga incorporat a l'arxiu, i fa història d'aquesta família, que empalma les arrels lloretenques i les dels primers visitants estrangers, amb un lligam directe amb cases importants de la fotografia, com ara Infonol, Agfa i Gevaert. Montserrat Sala i David Barba donen a conèixer la història dels creadors lloretencs del rom Matusalem, una pàgina més de la història dels *americanos*. Roser Sala parla d'un